

Ett praktiskt husdjur

□ Antligen! har jag fått ett husdjur!

Ända sen mina katter sprang bort i slyngelåldern har jag trånat mig sjuk efter ett husdjur. Jag antastar varje katt jag ser med vänliga ord och försök till kroppskontakt varvid de flesta katter tittar upprört på mig och flyr.

Jag tittar längtansfullt efter alla trevliga hundar i Slottsskogen. Ibland hälsar dom — ibland inte.

Jag har haft planer på att kidnappa en ekorre. Jag spanar under alla träd efter eventuella kajungar som kan ha trillat ur boet.

Men inte förrän nu har det hänt. Mellan mina tre lusigaste apel-

sinsticklingar har en mycket liten spindel spänt upp sitt nät. Han

heter Härrman och är antagligen en hon. Men så praktiskt. Matfrågan är löst. Bo gör han själv. Inte springer han omkring och skräpar och äter upp skor och elledningar. Kissar inte i garderober. Det ska dessutom bli intressant och se om han lyckas hålla luspopulationen i schack. För jag kan ju inte spruta med gift när han bor där.

Det var väl ändå ett lämpligt husdjur, speciellt med tanke på att jag ända sen barnsben är livrädd för spindlar. Men han är bara två millimeter och håller sig som sagt på sin plats.

CHRISTINA